

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامیم: شما در صوت سوم دقیقه ۲۹ شرح خطبه یک نهج البلاغه می‌فرمایید که: عارف نمی‌گوید که یک فرد نسبت به فرد دیگر عدم است. بلکه فقط نسبت به خدا عدم هستیم. سوالم این است که وقتی وجود مطلق خداست، دیگر وجودی نمی‌ماند چه نسبت به خدا چه نسبت یک فرد انسانی نسبت به فرد دیگر انسانی؟ باتشکر از زحمات استاد عزیزم!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است. به حکم تشکیک وجود، هرچه هست از جهت وجود، جلوه‌ای از جلوات وجود است و «وجود» در نهایت خود و در کمال عالی‌اش همان حضرت حق است که منشأ وجود همه موجودات است که مظاهر جلوات او هستند و هیچکدام، او نیستند، اوست که اوست. موفق باشید